

и дали голъмъ тласъкъ на търговията и промишлеността. Като жители по крайбръжието на Средиземно море, тъ използвали мореплаването, за да станат първи посрещници между стария свят и Европа.

Финикийска азбука.

Финикийците били практиченъ народъ и скъпѣли времето си. Тъхната търговия изисквала да се научатъ бързо да записватъ това, що купуватъ и продаватъ; тѣ имали нужда да държатъ търговски тѣфтери и нѣмали време да седнатъ и бавно да рисуватъ предметите. За да улеснятъ своята търговия, тѣ първи съумѣли да изнамѣрятъ букви за обозначаване на звуковете — най-лекия начинъ за писане. За тая цели тѣ засели отъ иероглифите и клинописа 22 знака и съставили азбука, въ която за първъ пътъ всѣки знакъ (буква) означава само отдѣленъ звукъ т. е. както четемъ и пишемъ днесъ.

Понеже имали връзки съ цѣлъ свѣтъ, финикийците бѣрзо разпространили своето просто и лесно писмо между малоазийските гърци, между сирийците, евреите, арабите, индийците и др.

Заетитѣ отъ египетското писмо 22 знака из-
първо не били измѣнени нито по форма, нито по
значение. Понеже египетското писмо било образно,
то и въ финикийската азбука повечето букви отго-
варятъ още на своитѣ названия, т. е. личатъ още
образитѣ на ония предмети, чиито имена служатъ